

„Ha csak egy pohár vizet adtok...” – A beteglátogató szolgálat egy önkéntes szemével

2019. január 28. hétfő, 19:11

Aradi Istvánné Katát kérdezte Bartucz Katalin a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Klinikai Központ II. számú Belgyógyászati Klinikáján végzett önkéntes beteglátogató szolgálatáról.

Szegeden a karitatív tevékenység egyik jelentős területe a beteglátogató szolgálat. Hosszú évek óta tevékenykednek önkéntesek a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Klinikai Központ II. számú Belgyógyászati Klinika krónikus belgyógyászati osztályán, ahol jórészt idős, ám mindenképpen súlyosan beteg embereket ápolnak, akiknek állapota – orvosi szempontból – már kevés reménykedésre ad okot. Sokan közülük magányosak.

A jelentkezők előzetes felkészítés, majd kísérés mellett kezdenek el szolgálatukat. Mindennek célja, hogy az önkéntes minél több szempontból ráláthasson e szép szolgálat különböző velejáráira. A felkészültségnek azonban elengedhetetlen előfeltétele az elhivatottság. Erről is vall az interjúban egyik legkitartóbb önkéntesük, Aradi Istvánné Kata.

– Hogyan kezdődött a beteglátogatói szolgálata?

– 2009 nyarán egy hozzám közel álló idős néni kórházba került. Mivel nagyon kevesen látogatták, én hetente többször bejártam hozzá. Megkérdeztem, mire lenne szüksége, mit szeretne. Imádkoztunk együtt, beszélgettünk. Amikor a Mennyei Atya magához hívta, nagy ürességet éreztem a szívemben, mert nagyon jólesett önzetlenül segíteni és semmit nem várni érte cserébe. Az egyházmegyei újságban megjelent felhívásra csatlakoztam a Karitás beteglátogató szolgálatához. Elvégeztem a képzést, részt vettem a betegek világnapja alkalmából tartott ünnepségen, s ezt követően kezdtem el heti rendszerességgel járni a betegekhez.

– Voltak társak, akikkel együtt jártak a kórházba?

– Sokáig egyedül voltam, de mindig jelentkeztek új tagok, akiket be kellett vezetni ebbe a szolgálatba. Idővel kialakult, hogy van egy társam, akivel rendszeresen együtt járunk a kórházba. Úgy fogom ezt fel, hogy ha csak egy embernek tudok segíteni, már nem volt hiába. Ha csak egy pohár vizet tudok nyújtani önzetlenül olyan valakinek, aki elesett, és nem tud magán segíteni, akkor már volt értelme. Mindig az Úr Jézus jut eszembe: amikor rászorulunk,

lehajol hozzánk. Ez az önzetlen szeretet csodálatos!

– **Mit ad Önnek ez a szolgálat?**

– Nagyon sok szeretetet kapunk a betegektől: mosolyt, kedvességet, azt, ahogy megfogják a kezemet! Nagyon szeretek oda járni. Ha esik, ha fúj, mindig, mindenképpen megyek.

– **A családja hogy viseli ezt?**

– A gyermekem már felnőtt, a férjem viszont elfogadja, hogy szerda délutánonként egy-két óra hosszát hiányzok otthonról, ahogy édesanyám (akit most otthon ápolok) szokta mondani: „karitászodom”.

– **Hogyan hat ez a szolgálat az istenkapcsolatára?**

– A kórházban tudom gyakorolni az alázatosságot, a nehézségeket pedig vezeklésként tudom elfogadni. Előfordul, hogy nem könnyű elindulni otthonról, de csak az első lépést kell megtennem, és az Úr Jézus mindig megsegít. Vallásosan nevelkedtem, de felnőttkoromban egyszer eltört a lábam, ami után nagyon sokat változott az életem, elsősorban a fontossági sorrend szempontjából: imádság, szeretet, segítség. Addig is jártam templomba vasárnaponként, de azóta sokkal komolyabban veszem a hitemet. Megtanultam, hogy az Úr Isten, képletesen szólva, akkor térdeltet le, amikor akar.

– **Milyen lelki és szakmai támogatásban részesülnek a beteglátogató szolgálatot végzők?**

– Havonta egy pszichoterapeuta és egy nagy tapasztalattal rendelkező társunk vezetésével gyűlünk össze. Megoszthatjuk egymással örömeinket, bánatunkat, és lehetőség van szakmai tanácsot is kérni. Néha nem könnyű, de fontos, hogy meghallgassuk a betegeket. Megetetem, megítatom őket, sétálunk a folyosón. Sok a magányos ember, akinek vagy nincs családja, vagy messzebb laknak. Nagyon sokat jelent nekik a meghallgatás és egyáltalán a jelenlétünk.

Forrás és fotó: Bartucz Katalin/[Katolikus Karitás](#)

Magyar Kurír

[Kövessen a Magyar Kurírt a Facebookon is!](#)

© Híreink csak a szerkesztőség engedélyével, „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel használhatók fel.